

דף סיכום בחינה

מזהה בחינה: 001000233409 מזהה סטודנט: 00000155634

שם קורס: דיני חוזים במשפט העברי

#	תיאור	הערה	ציון מקסימאלי	ציון שאלה סופי	שאלת בונוס	שאלה מבוטלת
1			45.00	42.00	0	0
2			30.00	18.00	0	0
3			25.00	25.00	0	0

ציון בחינה מקורי : 85.00

ציון בחינה מחושב : 85

תוספת ציון לבחינה : 1-

ציון בחינה סופי : 84.00

הבחינה הבדוקה בעמודים הבאים

***** לתשומת לבך, על הבחינה מופיעות הערות טקסט או קוליות, לצפייה מלאה של אותן
ההערות יש לפתוח את הקובץ ב- reader acrobat *****

מדור הבחינות

מינהל הסטודנטים

אוניברסיטת בר-אילן

מספר סידורי 1825863

מס' מחי': 21

שנת: תשע"ט סמסטר: 1 מועד: 2 מטלה: 1.1
קורס: 99511-01 דיני חוזים במשפט העברי

המחברת נבדקה ביום: _____

הציון: _____

00100023340900000155634

חתימת המרצה: _____

מס' סידורי _____ מתוך _____ מחברות

הוראות לנבחן

9. קריאת השאלון מותרת רק לאחר קבלת רשות המשגיח/ה.
10. יש לכתוב את התשובות בדיו, בכתב ברור ונקי על עמוד אחד של כל דף. אין לכתוב בשוליים, הכותב טיוטה יקדיש לה את הצד הימני של המחברת ואת ההעתקה הנקיה יכתוב בצד השמאלי. את הטיוטה יש למחוק בהעברת קו. אסור לתלוש דפים מן המחברת.
11. נבחן שעבר עברת משמעת ו/או אי ציות להוראות הכתובות והנחיות המשגיח/ה יועמד לדין משמעת.
12. משך זמן הבחינה מצויין בראש השאלון. עם הודעת המשגיח/ה כי חם הזמן, על הנבחן להפסיק את הבחינה, למסור את המחברת עם השאלון ולצאת מאולם הבחינה. מחברת שלא נמסרה בתום ההודעה לא תיבדק.
13. אחזקת מכשיר טלפון סלולרי (אפילו סגור) ברשות הנבחן, מביאה לפסילה מיידית של הקורס.

1. עליך להיבחן בחדר בו הנך רשום.
2. הנח ליד המשגיח בבחינה את כל חפציו האישיים כגון: תיקים, ספרים, מחברות, מכשירים סלולריים, קלמרים וכו'. השימוש במחשב בידי אסור.
3. אסור להחזיק בהישג יד חומר הקשור לבחינה/לקורס אלא אם הותר הדבר בכתב על ידי המרצה ורק בהתאם למותר.
4. מסור למשגיח/ה על הבחינה תעודת זהות וכרטיס נבחן חתום ותקף לסמסטר בו מתקיימת הבחינה.
5. היציאה לשירותים במהלך הבחינה בהתאם להנחיות המשגיח/ה. נשים בהריון ונבחנים באישור מתאים רשאים לבקש מהמשגיח/ה לצאת. היציאה בליווי המשגיח/ה ובהתאם לנוהלי האוניברסיטה.
6. נבחן היוצא ללא רשות מכל סיבה שהיא מחברתו תיפסל ותועבר לעדת משמעת.
7. יש להישמע להוראות המשגיח/ה. אין לעזוב את חדר הבחינה ללא קבלת רשות. חל איסור מוחלט לפנות לנבחים אחרים בכל עניין ודבר. בכל עניין פנה למשגיח/ה.
8. בתחילת הבחינה מלא את פרטיך האישיים ע"ג המחברת. תלמיד שקיבל לידיו שאלון ואין ברצונו להיבחן, חייב להמתין 1/2 שעה בכיתה מתחילת

2018/3

ועדת המשמעת מזהירה!

נבחן שיימצאו ברשותו חומרי עזר אסורים או ייתפס בהעתקה, יענש בחומרה עד כדי הרחקתו מהאוניברסיטה.

שגה"ל _____ סמסטר _____ מועד _____

מס' קורס _____ 99511-01

מחלקה _____ תאריך _____ 21/19

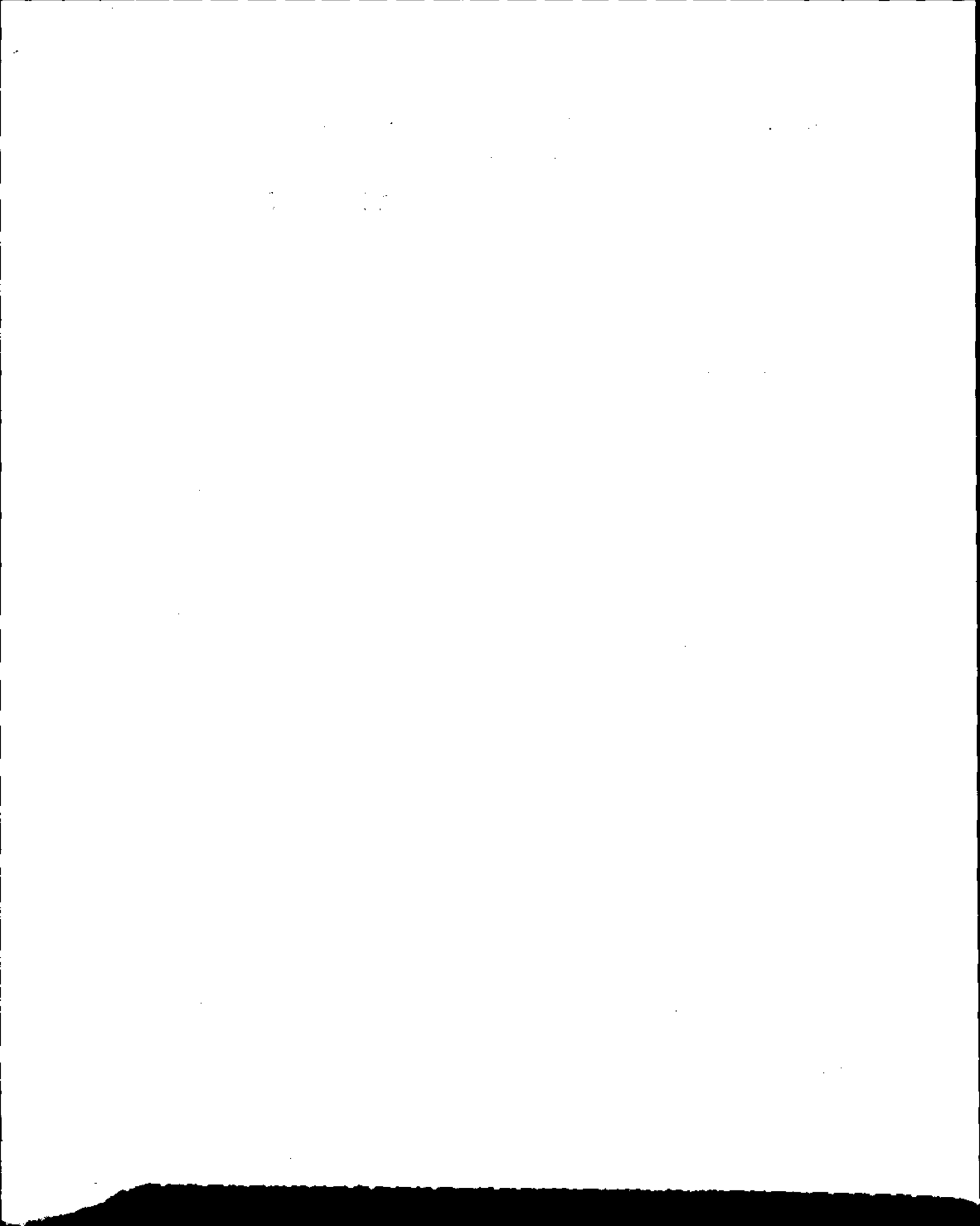
המרצה _____

מבחן חלק (אם הבחינה בשני חלקים) _____

הוראות לנבחן בנושא סריקה:

אין לכתוב במחברת בעפרון. יש לכתוב בעט בצבע כחול כהה או שחור בלבד. אין להשתמש בנוזל מחיקה (טיפקס). אין לכתוב בשוליים משני צידי הדף. מחברת בכתב מרושל משפיעה על תוצאות הסריקה.

שם לכו! השוליים יחתכו לפני הסריקה. לכן, חל איסור מוחלט ל...

שאלה ב: מתואר מקרה בו הובא משלוח לתיעה במצבם סבוכים מסוים של כלפי אלימות (קצת עדיף אפי מזהה המסו הצפורה תקלי, לדעת רבא הוא קטל - לדעת אבי - אופיקים את הריבוי לרובים, כאשר את מה שלפי הרמב"ם נוצא מידו הנאסף, קצוץ ומה שלפי הרמב"ם נשאר הידון. לדעת רבא - קבדו שלפי תיעורו אלוה לענין הריבוי שלפי ר"א שיש רצו בעיר לעלוה ששאלה עם מסת הנאסף בריבוי, אומר קבדו ששאלה רבא וגבאר קאוי התוקנה שסר צדיק לרובים ששאלה כאלוה. אצלמה, האומר לא חלק מהריבוי, הוא כמו שנתקן וליק גלוה יש לטמורטאג. אמר נן, אבטי תופס ששאלה על ריבוי קה רק ע"מ שסוכם, העורפיהא כל מה שלפי ההקשר של הריבוי הוא כאלו חלק מן הריבוי עצמה, הנוקם לו תולד פנימו (כפוסטא התע"ש), וכן אמר תולד תיעור פוסטא השלמה. מרוב זהוה מוכר פסול יש תוקלי - ד"ה טאקו, הסימסו שרביא אומר להוציא את האומר מפי. פוקדו הסימסו שלפי יוצאו לו שיש רצו שפסול נקח מפולתיה של הריבוי. הרמב"ם כפי מה הוא אמן אומר ש"אלוה זה שם קטל/אק סימסו לריבוי שהיה מסוים, כך שאם הוא מסוים נקח אלוה מהחיד, אך אם הוא לא מסוים נשאר אלוה קבדו התיק. אמר נן, לפי מקור זה ישנם 2 סוגים של טאבין: (1) מסוים - בבוטא, כאלוה, שדג טאבין אלו נוצא מידו הנאסף קבדו שלפי תולד לולד בענין הריבוי. (2) טאבין שאין מסוים - כמו חילין פנימו, שאם היה ישיא קבדו הנאסף (כמקו הענין שטאבין אלו אינם חלק מרובים שהיה בפינו, אלא נשאר עמו ששהתחילו לריבוי שפירקו ופנימו שהם התע"ש). אמר נן, ההרמב"ם עומד מתקו זה ששאלה ~~הריבוי~~ ששאלה מוכר פסול הוא תולד תקלי. אלו למדוק לא מנב שיש מרובי הרמב"ם מוכר עם ריבוי מוכר שדגן מסוים, אלו נשאר לאת קבדו הנאסף. (3) הפירה: יש לראותיה בפינו רבא: מחד, רבא אלוה ששאלה פסולת לא חוקלה היא שפן לא תקום, קצוץ מאיך בהרמב"ם עם החיטוק (כפינה יקוהוהר אל ריבוי קאמטט החיטוק) וכן חקין וצפוק מסוכו של פיה שלחמכ. יש תוקלי, מחד, ששאלה חוקלי ב פנימו: (1) כלל ההצירה (המשפטי) (המחייב/שד"ש) (היה) - קבדו, אם יחזיקה פירקטא משפטי נמן זהפריד את הרקת הפסול מהכס, אלו התע"ש תקלי. ששאלה מסוים זה בוותיקא עם שינוי הסימסו וקבדו צדיק עפסולה בהלמי חוקט. לפי המסנה דחלק/הטל - אך אין החוקיה מהטע אנתו לא ינדר הרצאה של פסולה, והתוצאה היא קבדו. אלו מרובי קבדו חוקלה וסימסו נמיד הרצאה. לפיכך, הוא סוכר טו המסורה עם הריבוי, הריבוי הוא סימסו בו המסוד צמח רבא פחה ווהריבוי רק מלפספה אלוה, ולפי אלו נדר הרצאה של, אמר נן,

* משה שלפי חוקלה היא משה ויש לה מרצב, ומזה שיש חוקלה היא מלוי נסיקה בלתי תקלי.

* אלו סוכר שסימסו בענינה היא חוקלה של הפירה, קצוץ עדיף רבא אצמ חוקלה מסוים ששאלה עפורה. לפי קשר לרצאה יהיה, מחד, פנימו וכו' וכו'.

הערות המרצה

חמישה איש יבקשו אתו ויאמר
לחיות עמו ויש לו חכמה

כמה המלכות עמדה אנה אסורה, אך ~~בני~~ ~~המלכות~~ (עם נביא) אסורה - בקשר
לחיות עם העם באתר והשלים באסורים ~~המלכות~~ ונחמה הנניד ויהי תלמי, עמדה על העקרה

היה קדם בו צמח הנוהל בארצות, כגון שבתורה אסרה להחזיר קרבן, לא היסטוריה אנה תקנה
צמח בל (2) מבחן הכסא - הכסא כפי מקומו: לא מקומו זה אם הכסא מתייחס אל צמח
תיקן על פי ישיבת תלמי, הציב אם הכסא על מנת להגיד ולאו יוצר תיקון ~~לא ינוח תלמי~~ *

התנהגות היא שילוב הכסא על תיקון ארבעים הנהגות חוקי, ולכן תופס תלמי חוקי הדכ עדי
תלמי. * (בשמה לב: שילוב מנהיג) - אדם שהתפיש אלז צרכאם שדים, אם נפול, זה לא יתקן את

הצדקה שבאובדן הלב, ולכן לא נקטל. כל חטא בלתי חוקי, צניק למדוק אם הכסא תיקני. *

ב(2) ההבדל בין שני הפירושים: ההבדל הקטן בין הפירושים הוא שהשני אם
המשפט: היסוד הראשון נתייחס שהמשפט הוא פאונטלי, וזהו, הצניק התפסי הוא אנה
הפסיקה היא המשפט. כל מקרה הפסיקה צריכה לקום - יש מקום להטיל על הפסיקה

המשפט עומד הוא, לפי הדעת השני, המשפט הוא אנטי, ולכן פסקה משפט
תפסיקתי רק אם תורה גילה חכם, א אפשר הדורות אנה התוצאה

(3) בן פאונטלי יש מעוקל לשיי המסקנה נתיקן לפני להחייק, הצניק אפשר לא תורה פתח
צדקה שילוב על (הנה נקמה) - קיום התורה (בפאר מהשנה התמידה) הוא צדקני,

ומה צדק בן שמה פתח נתיקן לקיום ולפסיקה צדקה שמה שמה צדקה (הנה נקמה) -
קיום התורה (הפסוק מהשנה התמידה) נלמד מתיקון מדינית והמילואים לפיכך

המקרה צדקה נשך לפסוק קצוקים בין השתיים והשליש, לתולדות סני התפיש
עליו התייחס הפוסק, מכל מקום, נלמד מתיקון המדינית הנה נתיקן על צדק אנה

התורה צדקה אנה השלם התורה. תפסיק אנפול - תפסיק אנה הפסוק הכמה התורה ו
על התורה הפסוק תלמי, ולכן יש לאפשר, פתוח להגיד אנה התורה היא ישיבה. צדקה

לפי, תפסיק שמה צדקה אסורה שלילי מתיקון מדינית - המיקום להתייחס אל התורה
כעל אגל בן, להתייחס אנה השנה התמידה.

* כאשר המדיניות היא אוקדה קבועה של אדם לתקן - התעשה תלמי חוקי ויהי תלמי

הפוסק לבן, לפי אצני על נתיקן להחליט אנה צדקנות התלמי הנהגה ~~הנהגה~~
שמה יצקה נתיקן להחליט את המקרים מיוחדים,

הערות המרצה

השנה עמדה על פני הפוסק אנה תפסיק לתיקון התורה עכב שמצבר לזה שמה. על
מתיקון ~~השנה~~ השיטור על הרקם הטקסטואלי והוא הולך אנה, אפילו להתחשב
בהדיוק שלה.

הערות המרצה

את הצורה הבדלית. התיק אין תלו והתחייקט נכונה מתיק תוקל האקצט משה ~~תק~~ (תקן)
 מוצא. הציקרון צליל מתפרס בהתקן גינו שלם הלפני החלוג. השום שבוז אין יכל להשקף
 הצדדים לבדף והצדדים לנקר הן: הצדדים - והתחייקט של ציה תקצה רק אם שכלה האקצט
 תקן מניו אלו התפסא הקאה (שעושה נקט איון הצדדים). ללא אמצע השכלה הני, להתיקט
 בעצמה אין תלף, אכן, בהתיקט נכסה של צדק סעוק. משה קניק (קנו מיוז) כדי שיען
 זה תלף, או שיתלף נקט לה באמצע מן השאר מן הקושה לתיק (הכדי) הקאה שיעשה
 סוקקל השרה. הסכס סומיים - התיקט על שומר המצויק אר אחרת (משה אנדרס
 צעל דין), אינה תקפה לשפחה, משום שהיא "צדדיה" בלבד. להתיקט השומר יען
 תלף רק באמצע צדדיה הני (שעושים נקט איון השומר וכוו אצל שומר הני, או
 האמצע משפ קטן נשפחה) שפחה השמר הכול נקט השומר. אכן, תניע התיקט
 שומיים תקטה רק אם השמר התיקט קניק (משינה התיקט וכוו) אלו באמצע התיקט
 משפחה השמר מן האיון שיען הו ההלץ, א(צ) התיקט מתקף קשה צדדיה, שומר,
 שיון הכול שיער בקד כדו לצור התיקט מתיקט, ^לצדד מנולל עק אוק קניק או מן
 קניק (קנו מיו, התיקט הנא). אכן, נראה שצדדו והצדדיה פא הצדדיה אר והמופס
 של התיקט התיקט. קוסי לה שפחה התיקט, שונה מהקוסי צליל התיקט הקוסי
היבש - עפוי אופסל - הדיבור הני יגורל (לש) רק האמצע התיקט, (הוא כוה אלוה
 שומר לאפ. כום כלה צניק לדיה יתוני מופסי (משה לול), עק לא נקט לא אצל אול
 אופסל סקו שיעל של פאקם להבטיח ולקניק משה אר פודק לאו. כדוקו להקט
 נצד מפיט הן שומיים קאף ומן פווד הצניק, ולכן ישפחה מן הנשפ. מתיקט אן התיקט
 חופס וריוקנל משה של פאקם - הדיבור נצד - ועל מן, ההפחה אינה אנוס. אכן,
 נקט לומר שלצד אופסל הקניק הוסק אר הדיבור והפחה אמצע, (המשה שיען
 עפוי (אנולו והלז), קניק לציפה. התיקט סקו שתיקט סציקו (פוי) חוה,
 והתיקט קוסי מת יקט כשם שהתיקט לצדד או לתיקט מתיקט. עק אלו,
 פאקל והתיקט התיקט משה שהתיקט וסודה קודקא, עפסל התיקט, (הפחה) *
 של התיקט תולט צניקה להתיקט על סוקטיק של הופסל (ארם צבט אן שטר). *
התיקט קן הצדדיה ותיקט - הו אר האיוקט (שינה שיעל): תיקט משה הודקה.

א התיקט הקניק התיקט הקוסי התיקט התיקט שיען מתיקט של התיקט
 הקוסי ~~לש~~ צדד. הדיבור המשה מקורה בתולד הכול, שיען תולד להתיקט
 התיקט הודקה, האמצע ארם צבט אן תלפון. אכן, התיקט הודקה התיקט
 מתיקט אר התיקט ומטה התיקט, אכן מתיקט פוקטל (לש) התיקט אר התיקט צדד התיקט
 התיקט של התיקט.

הערות המרצה

ה'א"ש הוא חכם על צדדו כחכמי הפוזרים הוא הפסיק התאורטי והסקנותיו לתיק, והוא מזהיר
 על התיק. הצורה צדדית הכתמים הפסיק התאורטי לתיק הוא מלא, והפוזרים האחר
 המעטבה פתוחה - הפותחה לתיק. אם כן, המתלוקה בין חכמן ורמיה הוא שכן
 על ימיה המתקנה של התופעה התיק. רמיה סבור שהוא לא גמון, משום שלפי
 ימיה זה שטח צדדיים זה עם א-ג, בצדד אמרל התיק סבור שהוא גמון, זה
 על תשובה ה. אם אלק ואלקת נחלקו המתלוקה שמה לא של התיק ומחלקו.
אלקת סבור שהמשפט הפסיקו אינו מבור, צדדית, ובתופעה התיק, משהו הפסיקו
 על צדדית, אלקת, סבור שהתופעה התיק מבור, משום שהמשפט הפסיקו מבור
 האפשרות לתורה סדורה משפט, והיתרה היא תורה. אם לאו, בין המתלוקה יש
 הבל משהו. רמיהן ואלקת אכן נותקם צדדית צדדית, הצדד צדדית של רמיהן
 ואלקת שניה צדדית - חכמה - מורה על פתוחה צדדית צדדית של אלק
 תורה, ולכן התיק קטע והמשפט של תורה, כאשר מצדדית הפתוחה צדדית.
 הצדד צדדית, אלקת מורה, משום שהתופעה שאנו הוא מורה כתיק צדדית
 ומחלקו. התיק של פסיקו משפטו שאנו צדדית - אנו צדדית. ~~אלקת~~
~~אלקת~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~ ~~התיק~~
 המילוי אחריו, אלקת תלקו בהתקנה של התיק אכן התיק של תורה, כיוון
 שהפסיקה אלקת הוא מבור (הוא צדדית), כך שזה לא קטע לתיק התיק של תורה
 התיק (לכן צדדית התיק אלקת מבור צדדית - אנו צדדית). *
 צדדית האנו צדדית, צדדית צדדית המתלוקה בין חכמן רמיהן אנו צדדית לתיק
 שגון אלקת ואלקת התיק התיק של התופעה התיק.
 * התיק מבור על התיק צדדית, התיק אלקת מבור, התיק אלקת מבור, התיק אלקת מבור.
 משפט מבור. ימיה צדדית התיק התיק התיק התיק התיק התיק התיק התיק התיק התיק.

הערות המרצה

למנו צו שאמאל-קס
ג' אשתו שבתו אר
(כ"ז אברהם)

א"י מלכא קראת - קבו, המורטאבתי פתאי קה אכר העמיה, הוא אומר ~~מלכא~~ ומתיק
אמאמא. ימן ב אשתיך שנתה : 1. אבא רמא מיתה שבתיה החויה פתא אשתיך
החורה - ה'הכח קראת היא טעון גמורה, וכך הופך הפסקה החולה הפוסקת אסוקה
מעין קרנית ומחיה, אכן, אומר הפסא פא גמורה, אכן ימן לראו אר ההקניחה
התקב על תלפין, ולפי העמיה מנתין לאר ומקבל טובה תראה, שיה, התקין החויה
החופשית הופך להיות מחייב ומעין קרנית. פס פרה א' ה'הכח קראת האמורה,

וקריש תמורה כפי לאוסר תורה (תומכי אשה א - רבין תרגא לאבד האמנים, אר
אשתיך בתלמוד המשפט הישנה בתוך התלמוד). 2. אבא רמא מיתה שבתיה
החולה היא דפרי שחיה כפלה - ה'הכח תראה מסמל לר' אשה דפרי, וכך
אפריה המורטאבתי שחיה הפסא בתורה. אכן, אומר התראה שמקבל העמיה
מחויבה אר לאחר הפסא ולתמיהם כלפי דפרי הפס. אכן, לפי שיה וזקנה
התאה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה
(תומכי אשה א - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא)

א"י מלכא קראת - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא
~~החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה~~
~~החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה~~
~~החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה~~

א"י מלכא קראת - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה

א"י מלכא קראת - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה

א"י מלכא קראת - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה

א"י מלכא קראת - רבין תרגא לאבד האמנה ותיק סולוק'ית - יורה דקיהא
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה
החורה היא אינה תמורה, אלא אר' דפריה פתא וזו כק האשתיך - החורה

הערות המרצה

6

האחרים כחון שמתנה אפיל

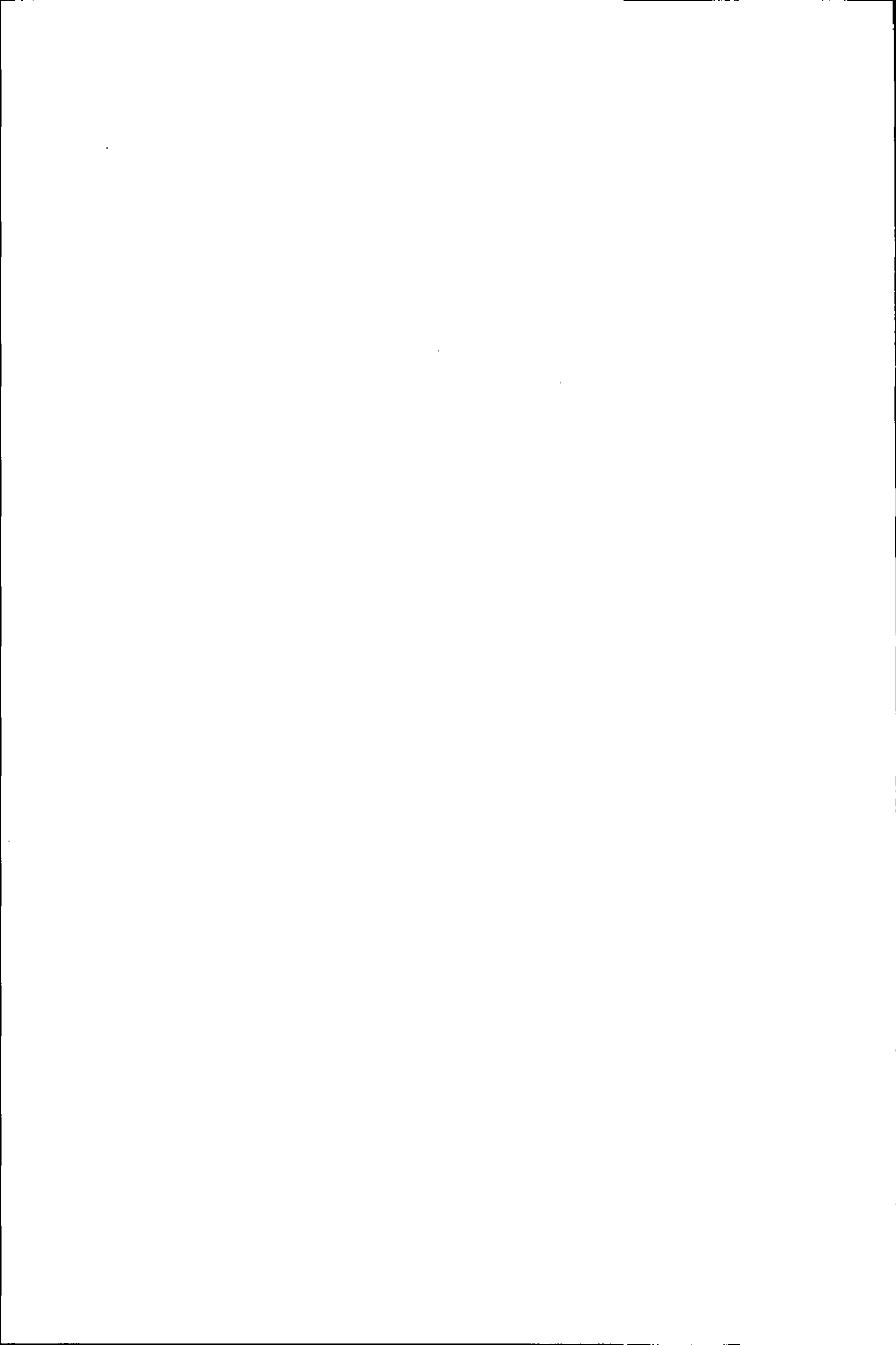
פסוק שמואל - כהנאיתם בשמה תקם ה, משום שפרא חנה. טאה תקא חן
(האמן שנים חו - מקפיד) הנאום בקה אחיין ל~~ה~~ ליה - אהר ומסגיר (הסיה)

שוק מתפלג על התלפזן ו/או אי הסדר

2

הערות המרצה

הערות המרצה

פרינט בע"מ

טל. 03-5604070